

klager, at jeg ikke har haft Lejlighed til at forsyne det ærede Medlem med et Eks-emplar deraf. Jeg har det ikke i Dag i min Taske her, men jeg har det ellers mellem de Papirer, der vedrøre denne Sag. Det ærede Medlem vil ved at gøre sig bekendt med Loven om Kongeriget Norges Hypotekbank se, at det danske Lovforslag i alt væsentligt er udarbejdet med denne Lov som Mønster. Som jeg allerede sidst gjorde opmærksom paa, har Kongeriget Norges Hypotekbank nu virket i en Aarrække, og det har aldrig været gjort gældende, at Norges Statskasse med hele sin Formue skulde hæfte for denne Banks Forpligtelser. Det har derimod staaet klart saavel for Banken som for dem, der laane Bankens Penge, at den Garanti, der foreligger ud over Pante-sikkerheden, kun strækker sig til $\frac{1}{8}$ af Laanebeløbet, med andre Ord, til den Grundfond, Statskassen har henlagt dertil.

Det ærede Medlem henviste i denne Forbindelse til Motiverne og anførte af dem nogle Linier, der skulde vise, at Hypotekbanken var et rent Statsinstitut. Ja, Udtrykket: et rent Statsinstitut er i denne Forbindelse, hvad det ærede Medlem vil se ved at læse, hvad der staaer lidt højere oppe, brugt i Betydning af et Institut, fra hvilket enhver privat Indflydelse eller enhver privat pekuniær Interesse er udelukket, men ikke i Betydning af et Institut, for hvilket Staten hæfter med sin fulde Formue, og hvis det ærede Medlem læser lidt videre, kan han heller ikke paa nogen Maade faa det Indtryk, at man her har tænkt paa et saadant Institut. Thi det hedder der, at „disse ny Hypotekbankobligationer ville derhos blive sikrede ved en ganske særlig kvalificeret Sikkerhed. Dels ere de sikrede ved de indkøbte danske Kreditforeningsobligationer“, og saa fortsættes der lidt længere nede: „Saa føjes nu hertil Hypotekbankens Garanti, som dels bestaar i den af Statskassen ydede Garantikapital paa mindst $\frac{1}{8}$ af det cirkulerende Obligationsbeløb og dels senere i Hypotekbankens opsamlede Reservefond.“ Her staaer fremhævet alle de Ting, som forlene Hypotekbankobligationerne med en særlig Sikkerhed, og det er da først de Kreditforeningsobligationer, som ere indkøbte, og dernæst den Grundfond, som er leveret af Statskassen. Hvis der virkelig var Tale om, at Statskassen hæftede for Laanene med hele sin Formue, vilde der i højeste Grad have været Anledning til at fremhæve det som en aldeles fortrinlig Sikkerhed for disse Obliga-

tioner. Derfor tror jeg heller ikke, noget Menneske ved at læse disse Motiver kan faa det Indtryk, at Staten skulde hæfte for Laanene med hele sin Formue.

Det ærede Medlem kunde ikke frigøre sig ganske for den Frygt, at en Foranstaltning som denne skulde kunne bevirke en Formindskelse af Statens Kredit. Jeg kan ærlig talt ikke forstaa, at man kan opretholde en saadan Frygt. Det, der her er Tale om, er, at Staten udsteder en Obligation paa 20 Mill. Kr. og henlægger den som Grundfond for denne Bank. At det skulde kunne svække Statens Kredit, forekommer mig ganske utænkeligt. Meget mere maatte det have svækket Statens Kredit, at Staten har paataget sig Rente-garanti for Husmandskreditforeningsobligationerne. Det er vel kun en Rente-garanti, men denne Rentegaranti har Staten paataget sig i et saadant Omfang, at den betyder Garanti for Renten, indtil Kapitalen er tilbagebetalt, og den er derfor en fuldt effektiv Garanti. Saa vidt jeg husker — jeg har ikke det nøjagtige Tal hos mig — drejer det sig ved denne Rentegaranti om 80—90 Mill. Kr. Der er vel ikke i dette Ting, vel neppe i dette Land, nogen, som vil paastaa, at denne Garanti har formindsket Statens Kredit det allerringeste. Det er en Foranstaltning, for hvilken alle kun ere glade. Vi indrømme alle med Anerkendelse, at det var en af de gode Ting, der skete i Aaret 1880, en Ting, der har gjort ganske overordentlig Gavn her i Landet, idet den har skaffet Husmændene billige Penge uden at paalægge andre danske Mænd Byrder i den Anledning. Denne Statsgaranti, der er ganske anderledes stor og effektiv end den, der her er Tale om, har ikke i mindste Maade forringet Statens Kredit, og derfor forekommer det mig ganske urimeligt at nære nogen Frygt i Anledning af dette Lovforslag.

Det ærede 10de kongevalgte Medlem gjorde mig opmærksom paa, at det vilde være en meget vanskelig Opgave at finde en Mand, der var dygtig nok til at lede en saadan Bank. Jeg er mig Vanskeligheden fuldt bevidst, men naar det ærede Medlem siger, at hvis det paalaa ham at finde Manden, vilde han straks paa Forhaand melde Pas, saa har det ærede Medlem for lidt Tillid til sine Landsmænd. Der gives endnu dygtige Mænd i dette Land, og naar man søger efter dem, finder man dem ogsaa. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Opgaven i Virkeligheden ikke er vanskeligere